Lietas Nr. A420307013
Lietas arhīva Nr. A42-00668-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 4.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L. Andersone,

piedaloties pieteicējam /pers. A/, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvēm /pers.I/ un /pers.M/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirta valsts vecuma pensija no 2011.gada 21.septembra, kā personai, kura līdz 1996.gadam ir strādājusi sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos apstākļos.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ (turpmāk arī – pietiecējs) 2012.gada 21.septembrī griezās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk arī – VSAA vai atbildētāja) nodaļā ar iesniegumu par vecuma pensijas ar atvieglotiem noteikumiem piešķiršanu.

Ar 2013.gada 3.janvāra VSAA direktores lēmumu Nr.11-8/75 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VSAA Rīgas pilsētas Zemgales reģionālās nodaļas lēmums Nr.2/2731494 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru atteikts pieteicējam piešķirt vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, jo nav speciālā apdrošināšanas stāža.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāžs ir lielāks par 25 gadiem, bet iesniegtie dokumenti neapliecina, ka viņš ir veicis nepieciešamo periodu darbus, kas paredzēti Ražotņu, nozaru, cehu, profesiju un amatu sarakstā Nr.1 un Nr.2, kas 1956.gada 22.augustā apstiprināti ar PSRS Ministru Padomes lēmumu Nr.1173, kurus lietoja Latvijas Republikas teritorijā saskaņā ar Augstākās Padomes 1990.gada 29.novembra lēmumu „Par Latvijas Republikas likuma „Par valsts pensijām" spēkā stāšanās kārtību" 5.punktu (turpmāk – Saraksts Nr.1 un Nr.2).

[1.2] Pieteicēja speciālajā stāžā nevar ieskaitīt periodu, kad viņš ir strādājis par varkali, jo iesniegtie dokumenti neapliecina, ka, strādājot par varkali, viņš pilnu darba dienu ir veicis tikai alvošanas un lodēšanas darbus.

Iesniegtie dokumenti apliecina, ka par autoremontatslēdznieka darbu veikšanu pieteicējam bija noteikta piemaksa pie varkaļa algas. Taču šīs piemaksas saņemšana nepierāda, ka, strādājot par varkali, viņš ir veicis tikai darbus, kas paredzēti Saraksta Nr.1 XI nodaļas 4.apakšnodaļā.

[1.3] Apstākļi, ka strādājot par varkali, pieteicējs par darbu kaitīgos darba apstākļos saņēma pienu un paaugstinātu darba algu neapliecina, ka pieteicējs bija nodarbināts alvošanas un lodēšanas darbos pilnu darba dienu, jo Sarakstos Nr.1 un Nr.2 nav iekļauti visi darbi ar kaitīgiem darba apstākļiem. Eksistē arī darbi ar kaitīgiem darba apstākļiem, kas nebija iekļauti šajos sarakstos, un par šiem darbiem vecuma pensiju piešķir pēc vispārējiem noteikumiem. Savukārt, strādājošiem kaitīgos darbos bija tiesības saņemt dažāda veida atvieglojumus, piemēram, viņi varēja saņemt bezmaksas pienu un paaugstinātu darba algu, papildu atvaļinājumu, bet, tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem ir tikai tiem darbiniekiem, kuri bija nodarbināti darbos, kas paredzēti minētajos sarakstos.

[2] 2013.gada 1.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirta valsts vecuma pensija no 2011.gada 21.septembra, kā personai, kura līdz 1996.gadam ir strādājusi kaitīgos un smagos darba apstākļos. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Nodarbinātība sevišķi kaitīgos darba apstākļos atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 11.punktam un Sarakstam Nr.1 ir pierādīta ar iesniegtajiem dokumentiem.

[2.2] Apstāklis, ka varkalis veic arī citus darbus, nav uzskatāms par pietiekamu pamatojumu.

[3] VSAA rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Atbildētāja papildus norāda, ka atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 11.punktam un 1990.gada 29.novembra Augstākās Padomes lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma „Par valsts pensijām" spēkā stāšanās kārtību" 5.punktam, likumdevējs, atļaujot piemērot Sarakstus Nr.1 un Nr.2, nevienai valsts institūcijai nedod tiesības paplašināt to personu loku, kuram ir tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, tāpēc šie saraksti jāpiemēro precīzi pēc teksta.

Saraksts Nr.1 un Nr.2 tika sastādīts pēc ražošanas pazīmēm. Katras nodaļas nosaukums norāda, kuru ražošanu likumdevējs iekļāvis šajā nodaļā, tādēļ nav iespējams piešķirt vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, ņemot vērā darba specifiku, kas uzrādīts kādas nodaļas apakšnodaļā, ja persona nestrādā šīs nodaļas paredzētajā ražotnē.

Līdz ar to, lai persona varētu pretendēt uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, viņai bija jābūt nodarbinātai (jāstrādā) konkrētajā profesijā (amatā) un konkrētajā ražošanā (cehā), atkarībā no profesijas vai amata.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja norādot, ka viņš LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē pārsvarā pilnu darba laiku veica lodētāja darbus. Mašīnu skaits bija milzīgs un darba apjoms arī. Pārsvarā darbi, kurus veica pieteicējs, bija benzīna bāku un radiatoru remonts. Degvielas

tvertņu remonts, kas tajā laikā visas bija no metāla, rūsēja un tecēja – tas bija specifisks process, vajadzēja visu izlodēt, noklāt ar alvu, pēc tam likt kapara sietu, un noslēgumā tika veikta pārbaude zem spiediena. Visvairāk tika remontēti dzēšanas radiatori. Tā bija tieši lodēšana. Radiatori bija ne tikai jālodē, bet arī jātīra – radiators bija jāatlodē, jāizjauc, jāiztīra, jāsalodē un jāpārbauda. Līdzīgi bija ar apsildes krāsniņām – jāizjauc, jāiztīra no kaļķa un rūsas, kas veidojās no ūdens, pēc tam jāsalodē.

Atbildētājas pārstāvji tiesas sēdē prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minēto. Papildus paskaidrojot, ka, lai būtu tiesības uz pensiju saskaņā ar Sarakstu Nr.1, tad šai sarakstā ir noteikts, ka tiesības uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem ir alvošanas un lodēšanas varkaļiem. Pieteicēja darba grāmatiņā ir ierakstīts, ka viņš ir strādājis par varkali. Iesniegtie dokumenti neapliecina, ka strādājot par varkali, pieteicējs pilnu dienu ir veicis tieši alvošanas un lodēšanas darbus. Strīdus jautājums, kas jāpierāda ir, ka pieteicējs bijis tieši alvošanas un lodēšanas varkalis.

[5] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/.

[5.1] Liecinieks /pers. B/ liecināja, ka viņš kopā ar pieteicēju strādājis Ministru padomes lietu pārvaldes autobāzē. Liecinieks ir bijis šīs autobāzes direktors, bet pieteicējs strādāja par lodētāju. Tajā laikā bija augstāk stāvošās organizācijas nolikums, kas noteica, cik procentus no darba laika lodētājs var strādāt kaitīgos apstākļos. Pēc atmiņas tie bija 70% no dienas darba laika, tāpēc radās sarežģījumi, jo par lodētāju var izmācīt jebkuru vidusskolnieku, bet, kad paliek stunda vai divas dienā un viņš par lodētāju nestrādā, viņu vajag kaut kā izmantot. Ja lodētājs nav universāls speciālists, kuru var pielikt pie jebkura remonta darba, tad rodas problēmas. /pers. A/ bija augsti kvalificēts speciālists, viņš iestādei bija izdevīgs, jo pārējā darba laikā varēja strādāt par autoatslēdznieku. Visiem remontiem ir tā īpatnība, ka tos nevar ne plānot, ne paredzēt. Tāpat nav divu vienādu remontu, piemēram, salodēt benzīna bāku uz vietas nevar, jo tā no mašīnas ir jānoņem, bet, ja mašīna ir vecāka, tad tur noteikti ir kaut kas sarūsējis, var būt, ka bāku noņem 20 minūtēs, var būt, ka to izdara 4 stundās. Pie tādiem darbiem neko nedrīkst darīt ar metināmo, tā ir liela remontu īpatnība un neviens ar hronometru blakus nestāvēja, lai noteiktu, cik procentus darba laika lodētājs pavada kaitīgos apstākļos. /pers. A/ autobāzē bija vienīgais lodētājs, un viņa pienākumos ietilpa ne tikai mašīnu, bet arī citas iekārtu lodēšana, jo neviena cita tāda autobāzē nebija.

[5.2] Liecinieks /pers. D/ liecināja, ka viņš no 1985.gada marta līdz 1993.gadam Ministru padomes lietu pārvaldes autobāzē strādājis par autoatslēdznieku un tajā laikā pieteicējs, strādājot par lodētāju, bija viņa darba kolēģis. Pieteicēja darba pienākumos ietilpa radiatoru lodēšana, benzīnbāku lodēšana, dzēšanas sistēmu radiatoru lodēšana. Vajadzības gadījumā pieteicējs nāca palīgā kolēģiem, kas cehā strādāja uz pacēlāja, lai ar gāzes metināmo iekārtu sildītu dažādas skrūves, kas nenāca vaļā. Pieteicēja lodētava un agregātu cehs bija atsevišķi. Pieteicējs autobāzē bija vienīgais lodētājs, vēl gan bija virsbūvju ceha meistari, kas arī nāca palīgā sildīt skrūves, bet viņi nenodarbojās ar lodēšanu. Agregātus lodēja tikai /pers. A/.

[5.3] Liecinieks /pers. C/ liecināja, ka viņš no 1985.gada, beidzot skolu, ir strādājis Ministru padomes autobāzē par atslēdznieku uz pacēlāja līdz 1999.gadam. Tajā laikā autobāzē strādāja arī pieteicējs. Liecinieka darba pienākumos ietilpa mašīnu jaukšana un to salikšana, bet pieteicējs veica agregātu lodēšanu. Ja uz pacēlāja vajadzēja kaut ko paturēt, piemetināt vai pasildīt, tad pieteicējs nāca arī viņiem palīgā. /pers. A/ bija vienīgais lodētājs autobāzē.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, liecinieku liecības un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] Likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 9.punkts noteic: izdarot grozījumus apdrošināšanas iemaksu tarifos, pārtraucama turpmāka apdrošināšanas stāža noteikšana, kas dod tiesības uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem par darbu sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos darba apstākļos vai kaitīgos un smagos darba apstākļos, saglabājot tiesības uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem par agrāk nostrādāto laiku, ievērojot vecumu, kāds norādīts šo pārejas noteikumu 8.punktā (*redakcija uz Lēmuma pieņemšanas dienu*). Saskaņā ar minētā likuma Pārejas noteikumu 8., 9., 10. un 11.punkta normām, ar 2012.gada 29.septembri vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem pēc 1.saraksta var piešķirt vīriešiem, kuri ir sasnieguši 58 gadu vecumu, ja viņi ir nostrādājuši līdz 1996.gada 1.janvārim darbos, kuri paredzēti Sarakstā Nr.1ne mazāk kā 5 gadus ar kopējo apdrošināšanas stāžu ne mazāku par 20 gadiem.

Ar 1990.gada 29.novembra Augstākās padomes lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma par valsts pensijām spēkā stāšanās kārtību" 5.punktu pēc 1995.gada darbiniekiem, kas strādāja kaitīgos un smagos darba apstākļos Latvijas teritorijā, piemēro sarakstus, kuri līdz 1996.gada 1.janvārim noteica ražotņu, cehu profesiju un amatu atbilstību darbam, kas dod tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem. Ražotņu nozaru, cehu profesiju un amatu Saraksti Nr.1 un Nr.2. apstiprināti ar 1956.gada 22.augusta Padomju Sociālistiskās Republiku Savienības Ministru padomes lēmumu Nr.1173. Tiesības uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem ir tiem, kuri bija nodarbināti pilnu darba dienu konkrētā amatā konkrētā nozarē, kas minēti Sarakstā Nr.1 vai Nr.2.

Saskaņā ar Saraksta Nr.1 XI nodaļas „Metālapstrāde" 4.apakšnodaļu „Pārējās metālapstrādes profesijas" tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem ir alvošanas un lodēšanas varkaļiem (lodētājiem).

Lietā nav strīds, ka pieteicējs ir sasniedzis 58 gadu vecumu un viņa kopējais apdrošināšanas stāžs ir lielāks par 20 gadiem.

VSAA atteikumu piešķirt vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem pamatoja ar to, ka lietā esošie dokumenti nepierāda, ka pieteicējs laika periodā no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim, strādājot par varkali, pilnu darba dienu ir veicis tikai alvošanas un lodēšanas darbus, tāpēc šis darba periods nav iekļaujams viņa speciālajā apdrošināšanas stāžā.

Līdz ar to tiesai, lai lemtu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ir jākonstatē, vai pieteicējs laika periodā no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim ir bijis nodarbināts par alvošanas un lodēšanas varkali (lodētāju) pēc Saraksta Nr.1 XI nodaļas 4.apakšnodaļas „Pārējās metālapstrādes profesijas" vismaz 5 gadus.

[8] No lietas materiāliem citu starpā izriet, ka pieteicējs no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim ir strādājis LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē par varkali (no1983.gada 20.jūnija līdz 1983.gada 13.oktobrim 4.kategorijas varkalis, no 1983.gada 13.oktobria līdz 1991.gada 30.septembrim 5.kategorijas varkalis). 1986.gada 28.janvārī pieteicējam bija noteikta piemaksa 15% pie varkaļa algas par autoremontatslēdznieka darbu veikšanu. 1988.gada 1.septembrī sakarā ar tarifikāciju par darbu kaitīgos darba apstākļos pieteicējam bija noteikta piemaksa pie algas (4% apmērā). 1989.gada 2.janvārī pieteicējam bija noteikta piemaksa 5% apmērā pie varkaļa algas par autoremontatslēdznieka darbu veikšanu. 1990.gada 2.janvārī pieteicējam bija noteikta piemaksa 25% apmērā pie varkaļa algas par autoremontatslēdznieka darbu veikšanu. No 1991.gada 1.oktobra līdz 1995.gada 31.decembrim pieteicējs ir strādājis par autoremontatslēdznieku-lodētāju.

Atbilstoši Vienotās strādnieku darbu un profesiju tarifu un kvalifikācijas rokasgrāmatas 2.izlaidumam (turpmāk – Rokasgrāmata) varkaļa darbs tiek raksturots kā izstrādājumu izgatavošana no lokšņu metāla un caurulēm, krāsaino metālu griešana un ciršana, lokšņu metāla, cauruļu un sagatavju atkvēlināšana, izstrādājumu kodināšana, alvošana un lodēšana ar mīkstlodēm, tvertņu dobumu lodēšana ar svinu, izstrādājumu alvošana un lodēšana ar

autogēna degli un alvas lodēm *(lietas 115.-119.lapa)*. Kā darba piemēri ir minēti benzīna tvertnes remonts un radiatora caurules remonts.

Tiesas ieskatā VSAA norāde Lēmumā uz to, ka saskaņā ar Rokasgrāmatu varkalim bija jāveic ne tikai alvošanas un lodēšanas darbi, bet arī citi darbi, piemēram, izstrādājumu sagatavošana no lokšņu metāla, krāsainā metāla griešana, cauruļu liekšana un citi darbi, kas nedod tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, nav korekta.

Pats par sevi ir saprotams, ka metālizstrādājumu izgatavošana ietver sevī ne tikai šī metāla alvošanu un lodēšanu, bet arī metāla griešanu un liekšanu. Tiesas ieskatā nav iespējams atdalīt metāla izstrādājuma izgatavošanas procesā patērēto laiku lodēšanai un patērēto laiku metāla liekšanai. Kaut arī ieraksti pieteicēja darba grāmatiņā sākotnēji tika veikti krievu valodā, apzīmējot profesiju tikai ar vienu vārdu „??????", ko var iztulkot gan kā varkalis, gan kā lodētājs, apstiprinājums tam, ka pieteicējs LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē ir strādājis tieši par alvošanas un lodēšanas varkali (lodētāju), ir konstatējams darba grāmatiņas 1991.gada 1.oktobra latviešu valodas ierakstā, kur norādīts, ka pieteicējs pārcelts par 5.kategorijas autoremontatslēdznieku-lodētāju. Arī tiesas sēdē izsauktie liecinieki nepārprotami apstiprināja, ka pieteicējs LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē bija vienīgais, kas strādājis tieši par lodētāju (alvošanas un lodēšanas varkali) [5].

Tiesas ieskatā kļūdains ir arī VSAA pārstāves paustais viedoklis, ka liecinieki apstiprinājuši faktu, ka pieteicējs pilnu darba dienu nav veicis tikai alvošanas un lodēšanas darbus. No liecībām izriet, ka pieteicēja papildus darbiem ir bijis tikai gadījuma raksturs, kad viņu pasauca palīgā, lai kaut ko paturētu, piemetinātu vai pasildītu. Turklāt, kā norādīja liecinieks /pers. B/, tajā laikā bija augstāk stāvošās organizācijas nolikums, kas noteica ierobežotu dienas darba laiku, kad lodētājs varēja strādāt kaitīgos apstākļos, tāpēc atlikušo darba laiku pieteicējs tika iesaistīts arī citos darbos. Tiesa nesaskata pamatu neticēt uz tiesas sēdi aicināto un liecību sniegušo liecinieku liecībām, tādēļ atzīst tās par ticamām.

Tādējādi ir secināms, ka pieteicēja amats, neskatoties uz tā nepilnīgo atspoguļojumu pieteicēja darba grāmatiņā, LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē atbilst Saraksta Nr.1 XI nodaļas „Metālapstrāde" 4.apakšnodaļā „Pārējās metālapstrādes profesijas" noteiktajam.

Līdz ar to tiesas ieskatā ir pierādīts fakts, ka pieteicējs laika periodā no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim ir strādājis LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē par alvošanas un lodēšanas varkali (lodētāju) pilnu darba dienu.

[9] Ņemot vērā šā sprieduma [8] punktā secināto, tiesa atzīst, ka pieteicējs LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē laika periodā no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim (8 gadus, 3 mēnešus un 10 dienas) ir bijis nodarbināts tādā darbā, kas atbilstoši Saraksta Nr.1 XI nodaļai ir atzīstams par darbu sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos darba apstākļos un ir ieskaitāms speciālajā apdrošināšanas stāžā, kas dod tiesības uz pensiju pēc atvieglotiem noteikumiem.

Tā kā atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 8., 9., 10. un 11.punktam, lai persona iegūtu tiesības uz vecuma pensiju kā strādājoša kaitīgos un smagos darba apstākļos, ir nepieciešams, ka persona sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos darba apstākļos ir nostrādājusi vismaz 5 gadus, bet pieteicēja darba stāžs minētajos apstākļos ir lielāks par nepieciešamo, proti, 8 gadi, 3 mēneši un 10 dienas, ir atzīstams, ka pieteicējam ir tiesības uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem, secīgi pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[10] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa noteic, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts vai tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282.panta 7.punktu, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu (tostarp arī par pagaidu aizsardzības lūgumu samaksāto valsts nodevu). Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka valsts nodeva netiek atlīdzināta, ja pieteikuma priekšmets bija konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas, nepastāvēšanas vai to satura konstatācija.

Tā kā konkrētajā lietā pamatprasījums ir labvēlīga administratīvā akta izdošana, bet publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas konstatācija ir pakārtota pirmajam prasījumam, tiesas ieskatā, apmierinot pieteicēja pieteikumu, ir uzliekams pienākums VSAA atlīdzināt valsts nodevu pieteicējam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 251.pantu, 254.panta pirmo un otro daļu, 256.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirta valsts vecuma pensija ar atvieglotiem noteikumiem, kura līdz 1995.gada 31.decembrim ir strādājusi darbos ar sevišķi kaitīgiem un sevišķi smagiem darba apstākļiem.

Konstatēt, ka /pers. A/ darba periodi no 1983.gada 20.jūnija līdz 1991.gada 30.septembrim LPSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes autobāzē ir ieskaitāmi speciālajā apdrošināšanas stāžā, kas dod tiesības uz pensiju ar atvieglotiem noteikumiem pēc Ražotņu, nozaru, cehu, profesiju un amatu saraksta Nr.1.

Uzlikt pienākumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai mēneša laikā no šā sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot labvēlīgu administratīvo aktu, piešķirot /pers. A/ vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem kā strādājošam sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos apstākļos no 2011.gada 21.septembra.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ viņa samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese L. Andersone